

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

УДК 78:004.77:37.091.26

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.20325268>

Вплив мобільного навчання на академічну успішність студентів гуманітарних спеціальностей

Коромисел Микола Володимирович,

старший викладач кафедри англійської мови для технічних та агробіологічних спеціальностей, Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, Україна,
<https://orcid.org/0000-0002-1085-5892>

Антоненко Інна Іванівна,

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови гуманітарного спрямування №3, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», м. Київ, Україна, <https://orcid.org/0009-0004-2967-4604>

Гарачковська Оксана Олександрівна,

доктор філологічних наук, професор, професор кафедри інформаційної діяльності та зв'язків з громадськістю, Київський національний університет культури і мистецтв, м. Київ, Україна,
<https://orcid.org/0000-0001-8599-6430>

Прийнято: 06.04.2026 | Опубліковано: 21.05.2026

Анотація. У сучасних умовах цифровізації вищої освіти мобільне навчання набуває статусу одного з ключових інструментів трансформації

освітнього процесу, особливо у сфері гуманітарної підготовки. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю підвищення академічної успішності студентів через інтеграцію інноваційних технологій, що забезпечують гнучкість, доступність і персоналізацію навчання. **Метою статті** є визначення впливу мобільного навчання на академічну успішність здобувачів вищої освіти гуманітарних спеціальностей шляхом систематизації його форм та інструментів, оцінювання результативності та розроблення етапного алгоритму впровадження. **Методологічну основу** дослідження становлять методи аналізу й узагальнення наукових підходів, порівняльний аналіз показників академічної успішності, а також структурно-функціональне моделювання освітніх процесів. **Результати.** У результаті дослідження систематизовано основні форми мобільного навчання відповідно до їх дидактичного призначення, встановлено позитивну динаміку ключових показників академічної успішності, зокрема рівня мотивації, самостійності та навчальної активності студентів. Обґрунтовано, що мобільне навчання сприяє формуванню суб'єктної позиції здобувачів освіти та підвищує ефективність засвоєння навчального матеріалу. Запропоновано етапний алгоритм упровадження мобільного навчання, який забезпечує системність і результативність освітнього процесу. **Висновки.** Встановлено, що мобільне навчання є ефективним чинником підвищення показників академічної успішності здобувачів освіти гуманітарних спеціальностей за умови його цілеспрямованої та педагогічно обґрунтованої інтеграції. Показано, що його вплив має комплексний характер і охоплює як результативні, так і поведінкові аспекти навчальної діяльності, сприяючи підвищенню рівня залученості та самостійності студентів. Запропонований етапний підхід до впровадження мобільного навчання забезпечує узгодженість освітніх дій і створює передумови для стабільного покращення навчальних результатів. Перспективи подальших досліджень пов'язані з розширенням вибірки

емпіричних даних щодо використання мобільного навчання в закладах вищої освіти різного профілю, а також із уточненням методичних підходів до оцінювання академічної успішності, рівня навчальної мотивації, цифрової активності та самостійності студентів.

***Ключові слова:** мобільні освітні технології, академічна результативність, гуманітарна освіта, цифрове навчальне середовище, освітня мотивація, самостійна діяльність студентів, педагогічне моделювання.*

The impact of mobile learning on the academic performance of humanities students

Mykola Koromysel,

Senior Lecturer at the Department of English for Technical and Agrobiological Specialities, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0002-1085-5892>

Inna Antonenko,

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor at the Department of English for Humanities, National Technical University of Ukraine «Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute», Kyiv, Ukraine, <https://orcid.org/0009-0004-2967-4604>

Oksana Harachkovska,

Doctor Of Philological Sciences, Professor, Professor at the Department of Information Activity and Public Relations, Kyiv National University of Culture and Arts, Kyiv, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0001-8599-6430>

Abstract. *In the context of the digitalization of higher education, mobile learning is increasingly recognized as a key tool for transforming the educational process, particularly in humanities education. The relevance of the study lies in the need to enhance students' academic performance through the integration of innovative technologies that ensure flexibility, accessibility, and personalized learning. The **objective of the article** is to determine the impact of mobile learning on the academic performance of humanities students by systematizing its forms and tools, evaluating its effectiveness, and developing a stage-based implementation algorithm. The **methodological framework** of the study includes methods of analysis and synthesis of scientific approaches, comparative analysis of academic performance indicators, and structural-functional modeling of educational processes. **Results.** The study systematizes the main forms of mobile learning by their didactic purpose and identifies a positive dynamic in key indicators of academic performance, particularly motivation, autonomy, and learning activity. It is substantiated that mobile learning contributes to the development of students' agency and enhances the effectiveness of knowledge acquisition. A stage-based algorithm for implementing mobile learning is proposed to ensure the systematic and effective organization of the educational process. **Conclusions.** It has been established that mobile learning is an effective means of improving students' academic performance in humanities specialties, provided it is purposeful and pedagogically justified in its integration. Its impact is complex, encompassing both performance-related and behavioral aspects of learning, and contributing to increased student engagement and autonomy. The proposed stage-based implementation approach ensures the coherence of educational actions and creates the conditions for sustainable improvement in learning outcomes. Perspectives for further research include expanding the empirical dataset on mobile learning in higher education institutions of diverse profiles, as well as refining methodological*

approaches to assessing students' academic performance, learning motivation, digital activity, and autonomy.

Keywords: *mobile learning technologies, academic performance, humanities education, digital learning environment, learning motivation, student autonomy, pedagogical modeling.*

Постановка проблеми. У сучасному освітньому просторі мобільні технології дедалі активніше інтегруються в процес професійної підготовки, змінюючи характер взаємодії між учасниками навчання та розширюючи можливості доступу до знань. Особливої актуальності ці процеси набувають у гуманітарній освіті, де значущими є не лише результати засвоєння матеріалу, але й розвиток критичного мислення, інтерпретаційних навичок та комунікативної компетентності.

Разом із тим, попри широке впровадження мобільного навчання, проблема його впливу на академічну успішність здобувачів вищої освіти гуманітарних спеціальностей залишається недостатньо дослідженою. Наявні підходи часто сфокусовані або на технологічних аспектах, або на загальних характеристиках цифрового середовища, що ускладнює формування цілісного уявлення про ефективність таких освітніх практик.

Зв'язок цієї проблеми з важливими науковими та практичними завданнями полягає в необхідності підвищення якості вищої освіти, адаптації освітніх моделей до умов цифрового суспільства та забезпечення конкурентоспроможності випускників. Розв'язання зазначеної проблеми сприятиме вдосконаленню методик навчання, оптимізації освітніх стратегій та формуванню ефективних моделей інтеграції мобільних технологій в освітній процес.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проведений огляд наукових джерел засвідчує складний і багатовимірний характер проблеми мобільного

навчання як чинника підвищення академічної успішності студентів у сучасному освітньому середовищі. Наявні наукові підходи дозволяють окреслити як теоретико-методологічні засади цифровізації освіти, так і практичні аспекти впровадження мобільних технологій у підготовку здобувачів вищої освіти.

Зокрема, Л. Й. Петришин, Н. В. Каліберда і Г. В. Різак [1] розглядають цифрову трансформацію університетів як стратегічний напрям розвитку освіти, акцентуючи увагу на необхідності інтеграції інноваційних технологій для забезпечення конкурентоспроможності освітніх систем. Науковці Т. І. Коробейнікова, О. М. Москаленко та В. О. Скрипнікова [2] досліджують вплив мобільних додатків на академічну доброчесність, що дозволяє розширити розуміння не лише ефективності, але й етичних аспектів використання мобільного навчання. Роль мобільних додатків у підвищенні мотивації здобувачів освіти аналізують А. С. Сустретов, В. А. Ігнат'єв та І. В. Брюховецька [3], підкреслюючи їх значення в умовах дистанційного навчання.

Вчені В. Е. Краснопольський, О. А. Поліщук та О. М. Демченко [4] аналізують інтеграцію мобільних додатків в освітній процес, доводячи їх ефективність у розширенні доступу до навчальних ресурсів та підвищенні гнучкості навчання. При цьому І. В. Гевко, Л. Л. Макаренко, Л. І. Сенківська та Ю. В. Шпильовий [5] обґрунтовують механізми вдосконалення професійної підготовки засобами цифрових технологій, що створює основу для розуміння ролі мобільного навчання як складника цифрового освітнього середовища. Порівняльний аналіз моделей дистанційної освіти здійснюють Є. В. Тягнирядно, А. П. Абрамов, Г. В. Різак [6], що дозволяє розглянути мобільне навчання в контексті ширших освітніх трансформацій.

Значення академічної доброчесності як компонента якості освіти в аспекті використання мобільних технологій розкриває І. О. Доценко [7].

Науковці Л. В. Філіпенко, О. В. Думанський та О. В. Козак [8] аналізують проблему академічної доброчесності в умовах цифровізації та розвитку штучного інтелекту, що актуалізує питання відповідального використання мобільних інструментів. Водночас Н. В. Бахмат [9] досліджує можливості застосування штучного інтелекту у вищій освіті, що розширює контекст мобільного навчання як складника цифрової екосистеми. У дослідженні С. Човрій (S. Chovriy), А. Гавриленко (A. Havrylenko), М. Костолович (M. Kostolovych), О. Деркача (O. Derkach) і Т. Гребеник (T. Hrebennyk) [10] акцентовано увагу на проектуванні цифрового освітнього середовища, що забезпечує якісну підготовку фахівців.

У контексті розвитку мобільних освітніх технологій К. Новік (K. Novik) [11] розглядає роль штучного інтелекту в персоналізації навчання. В іншій роботі К. Novik зі співавторами В. Гончарук (V. Honcharuk), В. Кириченко (V. Kyrychenko), К. Петровською (K. Petrovska) та В. Зелінською (V. Zelinska) [12] досліджують значення соціальних мереж та онлайн-спільнот у навчанні, підкреслюючи їх роль у формуванні колаборативного освітнього середовища.

Зарубіжні науковці Х.-М. Ромеро-Родригес (J.-M. Romero-Rodríguez), І. Азнар-Діас (I. Aznar-Díaz), Ф.-Х. Інохо-Луцена (F.-J. Hinojo-Lucena) і Г. Гомес-Гарсія (G. Gómez-García) [13] пропонують модель ефективних практик мобільного навчання у вищій освіті, що базується на структурному аналізі взаємозв'язків між педагогічними чинниками. Водночас Г. Кім (H. J. Kim), П. Уї (P. Yi) та Й. Хон (J. I. Hong) [14] доводять, що використання мобільних технологій сприяє розвитку навичок вищого порядку за умови активної залученості студентів. Ключові характеристики, чинники та проблеми впливу мобільного навчання узагальнює С. Софонгіранрак (S. Sophonhiranrak) [15], комплексно оцінюючи умови його ефективності.

Дослідники Г. Ель-Софані (H. F. El-Sofany) та Н. Ель-Хагар (N. El-Haggar) [16] емпірично підтверджують позитивний вплив мобільного

навчання на результати навчання студентів, що є важливим аргументом на користь його впровадження. У межах метааналізу Т. Талан (T. Talan) [17] демонструє статистично значущий вплив мобільного навчання на навчальну результативність, узагальнюючи результати численних досліджень.

Таким чином, аналіз наукових джерел свідчить, що мобільне навчання розглядається як багатофункціональний інструмент цифрової трансформації освіти, який поєднує технологічні, педагогічні та організаційні аспекти. Водночас у більшості досліджень акцентовано або на окремих характеристиках мобільного навчання, або на загальних питаннях цифровізації, що зумовлює необхідність комплексного підходу до оцінювання його впливу саме на академічну успішність здобувачів вищої освіти гуманітарних спеціальностей.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Отже, аналіз сучасних наукових досліджень засвідчує, що попри значну кількість праць, присвячених цифровізації освіти, окремі аспекти впливу мобільного навчання на академічну успішність студентів розроблено недостатньо.

Зокрема, відсутня узагальнена класифікація форм та інструментів мобільного навчання з урахуванням їх дидактичного потенціалу в гуманітарній освіті. Недостатньо дослідженим є питання комплексного оцінювання впливу мобільного навчання на різні показники академічної успішності, включаючи мотиваційні та поведінкові компоненти. Крім того, не вистачає системних моделей упровадження мобільного навчання, які би враховували етапність, адаптивність і можливість корекції освітнього процесу.

Причини такої ситуації пов'язані з міждисциплінарним характером проблеми, швидкою еволюцією цифрових технологій та складністю емпіричного вимірювання освітніх результатів. Водночас ігнорування зазначених аспектів обмежує можливості ефективного використання мобільного навчання у практиці вищої освіти.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є комплексне дослідження впливу мобільного навчання на академічну успішність здобувачів вищої освіти гуманітарних спеціальностей.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

- 1) виявити і систематизувати форми та інструменти мобільного навчання, що застосовуються в підготовці здобувачів гуманітарної освіти;
- 2) оцінити вплив мобільного навчання на показники академічної успішності студентів гуманітарних спеціальностей;
- 3) розробити етапний алгоритм упровадження мобільного навчання в освітній процес із метою підвищення академічної успішності здобувачів освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах розвитку вищої освіти мобільне навчання поступово трансформується з допоміжного інструменту в повноцінний компонент освітнього середовища, що визначає нові формати організації навчальної діяльності студентів. При цьому його інтеграція зумовлює зміну традиційних педагогічних підходів, орієнтуючи освітній процес на гнучкість, доступність і персоналізацію навчання. Особливої ваги ці трансформації набувають у підготовці здобувачів вищої освіти гуманітарних спеціальностей, де важливою є не лише передача знань, але й розвиток критичного мислення, інтерпретаційних здібностей та комунікативних навичок.

Для гуманітарної освіти характерним є домінування комунікативних, текстоаналітичних, інтерпретаційних та дискусійних видів навчальної діяльності, що передбачають активну взаємодію студентів із навчальним контентом та міжособистісну комунікацію. Саме тому мобільні технології в підготовці філологів, істориків, педагогів, журналістів та інших представників гуманітарного профілю використовуються не лише як засіб доступу до

інформації, але й як інструмент розвитку критичного мислення, рефлексії, аргументації та комунікативної компетентності.

Сучасні дослідження свідчать, що мобільні технології створюють нові можливості для активізації навчальної діяльності, забезпечуючи постійний доступ до освітніх ресурсів та розширюючи межі навчального середовища [3, с. 227; 14]. Водночас ефективність їх використання значною мірою залежить від педагогічно обґрунтованої інтеграції в освітній процес та відповідності дидактичним цілям. Це зумовлює необхідність переходу від фрагментарного використання мобільних додатків до їх системного впровадження як цілісного освітнього інструментарію.

Важливим аспектом є також урахування особливостей гуманітарної освіти, яка передбачає інтенсивну взаємодію, дискусійність і рефлексивний характер навчання. У цьому контексті мобільне навчання виступає не лише технологічною інновацією, але й засобом трансформації навчальної взаємодії. Тож виникає потреба у структуризації форм та інструментів мобільного навчання з метою визначення їх функціонального потенціалу та освітнього ефекту.

Аналіз наукових підходів до використання мобільного навчання у вищій школі свідчить про різноманітність його форм і інструментів, що виконують відмінні дидактичні функції та забезпечують різні освітні результати. Зокрема, наявні дані акцентують увагу на ролі мобільних додатків у підвищенні мотивації та активізації навчальної діяльності здобувачів вищої освіти, а також на необхідності інтеграції цифрових технологій в їх професійну підготовку [4; 5, с. 64]. У цьому розумінні систематизація форм мобільного навчання дозволяє не лише впорядкувати наявні підходи, але й виявити їх потенціал у підвищенні академічної успішності здобувачів освіти гуманітарних спеціальностей. Наприклад, мобільні LMS-платформи та комунікаційні сервіси забезпечують організацію дискусійної взаємодії й колективного

обговорення, інтерактивні сервіси сприяють розвитку аналітичного мислення та оперативного зворотного зв'язку, а мобільні освітні додатки підтримують формування навичок самостійної інтерпретації й опрацювання текстової інформації (табл. 1).

Таблиця 1

Класифікація форм та інструментів мобільного навчання в підготовці студентів гуманітарних спеціальностей

Форма мобільного навчання	Інструменти	Дидактична функція	Очікуваний освітній ефект
Мобільні LMS-платформи	Moodle, Google Classroom	Організація освітнього контенту, управління навчанням	Систематизація знань, підвищення академічної дисципліни
Інтерактивні навчальні сервіси	Quizlet, Kahoot	Активізація пізнавальної діяльності, контроль знань	Зростання залученості, покращення засвоєння матеріалу
Комунікаційні платформи	Telegram, Zoom	Забезпечення зворотного зв'язку та взаємодії	Розвиток комунікативних компетентностей
Мобільні освітні додатки	Duolingo, Coursera	Індивідуалізація навчання, самостійна робота	Підвищення автономності та мотивації студентів

Джерело: сформовано авторами на основі [3, с. 226; 5, с. 65; 13, с. 91763]

Узагальнення представлених у таблиці 1 даних дозволяє більш глибоко осмислити мобільне навчання як цілісну дидактичну систему, в межах якої різні інструменти не лише доповнюють один одного, але й формують взаємопов'язане освітнє середовище. Важливо підкреслити, що ефективність цієї системи визначається не окремими технологічними рішеннями, а характером їх педагогічної інтеграції та узгодженістю із цілями навчання. Найбільш результативними виявляються ті інструменти, які забезпечують активну взаємодію, оперативний зворотний зв'язок і можливість індивідуалізації навчальної діяльності.

Водночас класифікування дає змогу перейти від описового рівня аналізу до пояснювального, оскільки дозволяє простежити, яким чином конкретні форми мобільного навчання впливають на різні компоненти академічної успішності. Таким чином, це створює підґрунтя для подальшого емпіричного та аналітичного дослідження, спрямованого на виявлення закономірностей впливу мобільного навчання на результати освітньої діяльності здобувачів вищої освіти гуманітарних спеціальностей.

Систематизація форм та інструментів мобільного навчання створює підґрунтя для оцінювання їх практичної ефективності в реальному освітньому процесі. У цьому контексті практичні результати проявляються у зміні рівня навчальної мотивації студентів, підвищенні їх самостійності, активізації взаємодії з навчальним контентом та покращенні показників академічної успішності. Особливого значення набуває аналіз того, яким чином окремі мобільні інструменти впливають на інтенсивність навчальної діяльності та якість засвоєння матеріалу здобувачами гуманітарних спеціальностей.

Сучасні дослідження підтверджують, що інтеграція мобільних технологій сприяє не лише розширенню доступу до навчальних ресурсів, але й зміні поведінкових моделей студентів у напрямі підвищення їх активності та самостійності [14; 16, с. 7]. Водночас ефективність такого впливу не є універсальною і значною мірою залежить від способу організації освітнього процесу, зокрема рівня інтеграції мобільних технологій у навчальні дисципліни, регулярності використання цифрових платформ, характеру зворотного зв'язку між викладачем і студентами, а також педагогічного супроводу та рівня цифрової компетентності здобувачів освіти. Це зумовлює необхідність комплексного підходу до оцінювання результатів навчання, який враховує кількісні показники (середній академічний бал, рівень успішності, результати виконання завдань) та якісні характеристики (навчальну мотивацію, активність, самостійність, рівень залученості й інтенсивність

освітньої взаємодії). Для гуманітарної освіти принципово важливим є аналіз не лише академічних результатів, але й змін у мотиваційній та когнітивній сферах. Такий підхід створює можливість більш об'єктивного визначення освітнього ефекту мобільного навчання та дозволяє врахувати комунікативну активність, здатність до самостійного опрацювання матеріалу та стійкість навчального інтересу. У сучасних дослідженнях підкреслюється, що саме поєднання цих параметрів дозволяє найбільш повно оцінити ефективність мобільного навчання та його вплив на освітні результати. Зокрема, емпіричні та метааналітичні дані підтверджують, що системне використання мобільних технологій сприяє розвитку навичок саморегульованого навчання, розширює можливості оперативної освітньої взаємодії, підвищує адаптивність студентів до цифрового середовища та позитивно впливає на стабільність навчальної діяльності [6; 17, с. 82]. Узагальнення змін ключових показників академічної успішності здобувачів вищої освіти під впливом мобільного навчання наведено в табл. 2.

Таблиця 2

Вплив мобільного навчання на показники академічної успішності студентів

Показник	Традиційне навчання	Мобільне навчання	Динаміка
Середній академічний бал	Середній рівень	Вище середнього	Позитивна
Рівень засвоєння матеріалу	Фрагментарний	Системний	Суттєве покращення
Навчальна мотивація	Помірна	Висока	Зростання
Самостійність виконання завдань	Обмежена	Висока	Значне зростання
Активність участі	Епізодична	Стабільна	Позитивна

Джерело: сформовано авторами на основі [14; 16, с. 8; 17, с. 87]

Дані порівняльного аналізу дозволяють констатувати, що вплив мобільного навчання має не фрагментарний, а системний характер, охоплюючи як результативні, так і поведінкові аспекти навчальної діяльності

здобувачів вищої освіти. Виявлена позитивна динаміка ключових показників академічної успішності свідчить про те, що мобільні технології створюють умови для більш глибокого залучення студентів в освітній процес та підвищення рівня їх освітньої автономії.

Особливо показовими є зміни в мотиваційній сфері, які відображають зростання внутрішньої зацікавленості в навчанні та формування відповідального ставлення до освітньої діяльності. Це дозволяє розглядати мобільне навчання не лише як технологічний інструмент, але й як педагогічний чинник, що трансформує саму логіку взаємодії в навчальному середовищі.

Водночас у контексті гуманітарної освіти мобільне навчання впливає не лише на загальні показники академічної успішності, але й на розвиток фахових компетентностей. Йдеться насамперед про формування комунікативної культури, навичок інтерпретації текстів, критичного аналізу інформації, аргументованого висловлення позиції та здатності до рефлексивної взаємодії. Використання мобільних платформ у дискусійних, проєктних і текстоаналітичних форматах навчання сприяє активізації саме тих видів діяльності, які є визначальними для гуманітарної підготовки.

Водночас ефективність мобільного навчання безпосередньо залежить від послідовності його інтеграції в освітній процес. Фрагментарне використання окремих цифрових інструментів не забезпечує стійкого освітнього ефекту, тоді як поетапна організація впровадження створює умови для узгодження технологічних і педагогічних компонентів навчання [4; 9, с. 162; 15]. З огляду на це виникає необхідність розроблення структурованої моделі впровадження мобільного навчання, яка би враховувала особливості організації освітнього процесу, рівень цифрової підготовки студентів та механізми моніторингу навчальних результатів. Саме тому доцільним є обґрунтування поетапного алгоритму інтеграції мобільних технологій у

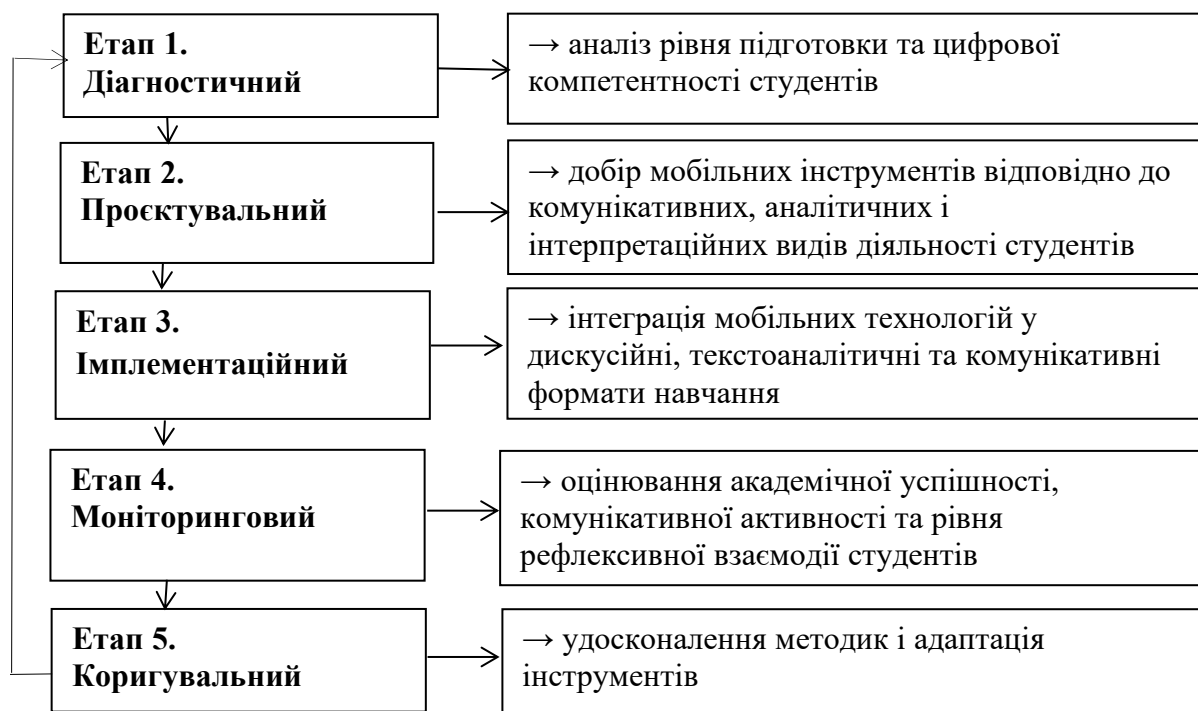

підготовку здобувачів вищої освіти гуманітарних спеціальностей, яке забезпечує узгодженість педагогічних дій, адаптацію технологій до освітніх потреб та можливість корекції на основі отриманих результатів. Сучасні наукові підходи акцентують увагу на необхідності розгляду мобільного навчання як керованого процесу, що передбачає послідовність етапів від діагностики до оцінювання результатів і подальшого вдосконалення. У межах проведеного дослідження встановлено, що поетапність упровадження та наявність постійного зворотного зв'язку забезпечують можливість своєчасного коригування освітніх підходів і підвищують стабільність навчальних результатів (рис. 1).

Запропонований алгоритм дозволяє розглядати впровадження мобільного навчання не як одноразову інновацію, а як цілісний, динамічний і керований процес, що розгортається в логіці постійного вдосконалення. Важливо, що кожен етап алгоритму виконує не ізольовану, а взаємодоповнювальну функцію, формуючи єдину систему забезпечення якості освітнього процесу. Такий підхід створює умови для адаптації мобільних технологій до особливостей гуманітарної підготовки, зокрема переважання комунікативних, інтерпретаційних і аналітичних видів навчальної діяльності, а також потреби в постійній взаємодії та рефлексії студентів.

Рисунок 1

Алгоритм упровадження мобільного навчання

Джерело: сформовано авторами на основі [4; 13, с. 91765; 15; 16, с. 11]

На особливу увагу заслуговує циклічний характер моделі інтеграції, який передбачає зворотний зв'язок і можливість оперативного коригування освітніх стратегій. Це забезпечує не лише стабільність отриманих результатів, але й їх поступове покращення в довгостроковій перспективі. У цьому сенсі алгоритм виступає не просто організаційною схемою, а методологічною основою ефективною інтеграції мобільного навчання в систему вищої освіти.

Таким чином, запропонований алгоритм може бути використаний як практична модель організації мобільного навчання в підготовці здобувачів освіти гуманітарних спеціальностей. Його структура забезпечує послідовність інтеграції мобільних технологій в освітній процес та створює умови для підвищення ефективності навчальної діяльності студентів.

Висновки. Узагальнення результатів дослідження дає підстави розглядати мобільне навчання як один із визначальних чинників підвищення

академічної успішності здобувачів вищої освіти гуманітарних спеціальностей за умови його цілісної та педагогічно виваженої інтеграції в освітній процес. При цьому його ефективність проявляється не лише в зростанні кількісних показників навчальних досягнень, але й у трансформації характеру навчальної діяльності, що набуває більш активного, усвідомленого та самостійного характеру.

Систематизація форм та інструментів мобільного навчання дозволила виявити їх функціональну неоднорідність і водночас взаємодоповнюваність, що забезпечує формування цілісного цифрового освітнього середовища. Встановлена позитивна динаміка ключових показників академічної успішності – мотивації, самостійності, навчальної активності – свідчить про те, що мобільні технології виступають не лише засобом оптимізації навчання, але й чинником якісних змін у взаємодії між учасниками освітнього процесу.

Запропонований етапний алгоритм упровадження мобільного навчання репрезентує його як керований і адаптивний процес, в якому поєднуються діагностика, проектування, реалізація, оцінювання та корекція. Така логіка забезпечує узгодженість педагогічних рішень, підвищує ефективність використання цифрових інструментів і створює передумови для стабільного покращення освітніх результатів.

Водночас підсумки дослідження актуалізують необхідність подальшого поглиблення наукового пошуку в напрямі емпіричної верифікації отриманих положень, розширення системи показників оцінювання академічної успішності та врахування індивідуальних освітніх траєкторій студентів. Перспективним вбачається також поєднання кількісних і якісних підходів до аналізу ефективності мобільного навчання, що дозволить більш повно розкрити його потенціал у сучасному освітньому середовищі.

Список використаних джерел

1. Петришин Л. Й., Каліберда Н. В., Різак Г. В. Цифрова трансформація університетів у контексті сталого розвитку та глобальної конкуренції знань. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2025. № 23. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17438824>.
2. Коробейнікова Т. І., Москаленко О. М., Скрипнікова В. О. Вплив мобільних додатків на академічну доброчесність студентів. *Вісник науки та освіти*. 2023. № 10 (16). С. 650–662. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-10\(16\)-650-662](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-10(16)-650-662).
3. Сустретов А. С., Ігнат'єв В. А., Брюховецька І. В. Використання мобільних додатків для мотивації та підтримки навчання в умовах дистанційного навчання. *Інноваційна педагогіка*. 2023. Т. 2, № 65. С. 225–228. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2023/65.2.46>.
4. Краснопольський В. Е., Поліщук О. А., Демченко О. М. Інтеграція мобільних додатків у освітній процес: аналіз ефективності та можливостей для здобувачів освіти. *Академічні візії*. 2024. № 32. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.11559587>.
5. Гевко І. В., Макаренко Л. Л., Сенківська Л. І., Шпильовий Ю. В. Механізми вдосконалення професійної підготовки здобувачів освіти засобами цифрових технологій. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. 2022. № 86. С. 62–67. DOI: <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.86.12>.
6. Тягнирядно Є. В., Абрамов А. П., Різак Г. В. Порівняльний аналіз моделей дистанційної освіти в європейських та українських університетах. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2026. № 28. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.19177509>.
7. Доценко І. О. Академічна доброчесність у системі забезпечення якості вищої освіти. *Педагогічна освіта: теорія і практика*. 2022. № 32. С. 31–42. DOI: <https://doi.org/10.32626/2309-9763.2022-32-31-42>.

8. Філіпенко Л. В., Думанський О. В., Козак О. В. Академічна доброчесність в науковому та освітньому середовищі закладів освіти України: погляд крізь призму наявності штучного інтелекту. *Академічні візії*. 2023. № 19. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7966703>.

9. Бахмат Н. В. Штучний інтелект у вищій освіті: можливості використання. *Педагогічна освіта: теорія і практика*. 2023. № 35. С. 161–173. DOI: <https://doi.org/10.32626/2309-9763.2023-35-161-173>.

10. Chovriy S., Havrylenko A., Kostolovych M., Derkach O., Hrebenyk T. Designing the digital environment of higher education for the quality training of specialists. *Revista Eduweb*. 2025. Vol. 19, № 3. P. 284–302. DOI: <https://doi.org/10.46502/issn.1856-7576/2025.19.03.188>.

11. Novik K. From chatbots to adaptive learning: the role of ai in personalized English language education. *Collection of Scientific Papers «SCIENTIA»*. (Lisbon, 1 November 2024). Lisbon, Portugal. 2024. P. 161–164. URL: <https://previous.scientia.report/index.php/archive/article/view/2333> (дата звернення: 02.03.2026).

12. Novik K., Honcharuk V., Kyrychenko V., Petrovska K., Zelinska V. The role of social media and online communities in learning and collaboration in the age of digital transformation. *Futurity Education*. 2024. Vol. 4, № 3. P. 334–351. DOI: <https://doi.org/10.57125/FED.2024.09.25.19>.

13. Romero-Rodríguez J.-M., Aznar-Díaz I., Hinojo-Lucena F.-J., Gómez-García G. Mobile learning in higher education: structural equation model for good teaching practices. *IEEE Access*. 2020. Vol. 8. P. 91761-91769. DOI: <https://doi.org/10.1109/ACCESS.2020.2994967>.

14. Kim H. J., Yi P., Hong J. I. Students' academic use of mobile technology and higher-order thinking skills: the role of active engagement. *Education Sciences*. 2020. Vol. 10, № 3. 47. DOI: <https://doi.org/10.3390/educsci10030047>

15. Sophonhiranrak S. Features, barriers, and influencing factors of mobile

learning in higher education: a systematic review. *Heliyon*. 2021. Vol. 7, № 4. e06696. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2021.e06696>.

16. El-Sofany H. F., El-Haggar N. The effectiveness of using mobile learning techniques to improve learning outcomes in higher education. *International Journal of Interactive Mobile Technologies*. 2020. Vol. 14. № 8. P. 4–18. DOI: <https://doi.org/10.3991/ijim.v14i08.13125>.

17. Talan T. The effect of mobile learning on learning performance: a meta-analysis study. *Educational Sciences: Theory & Practice*. 2020. Vol. 20, № 1. P. 79–103. DOI: <https://doi.org/10.12738/jestp.2020.1.006>.